

Напр. Ето двѣ монети: приличатъ ли си една на друга, или си различатъ?

С. Различатъ си.

От. Азъ мислѣхъ, че си приличатъ: защо тая е равна на голѣмина та съ онаїж: тая е околчестѣ, и оная пакъ околчеста.

С. Ей: но тая е бѣла а оная жълта.

Ог. Добрѣ казвашъ, чедо. Разлика та на тий двѣ монети е по шарина та, или повиче по металла, отъ кого то сѫ слити. И незнаешъ ли какъ се казва този жълти металъ?

С. Казва се злато.

От. А пакъ този бѣлай-а?

С. Срѣбро.

От. Но голѣмина та и по начертаване то тѣ си приличатъ: но по шарина та и вѣщество то различатъ.

5. ПРИЧИНА, СЛѢДСТВИЕ.

Отсцъ. Видѣ ли, че повѣхна красна та ти теменуга?

Сынъ. Ей любезній ми отче, видѣхъ.

От. Знаешъ ли причина та?

С. Азъ неразбираамъ, що щешь да кажешь съ рѣчъ-та причина.

От. Знаешъ, но нѣмашь павикновенѣе на рѣчъ-та: защо вчера попыта отъ що происхожда грѣмежъ-а, кога пушкаме? Другашъ пакъ попыта, защо зимѣ става почесто мъгла, нежели лѣтѣ? Това е сѫщо, като да пыташе, коя е причина та на грѣменіе то на пушка та? или коя е причина та за чести тѣ мъги на зима та? Искаше да се научишъ една причина, и ако не употребяваше рѣчъ та причина, защо кога то казвашъ, «зашо.» или «отъ гдѣ происходит това», съкога пыташи причината. Но азъ щѣ се помажмѫ да ти дамъ да іш разберешъ подобрѣ. кога чу-